

DANNY az

TOOTY,

ártatlanság bajnoka

VIGYÁZAT!
VESZÉLYES ÁLLATI!

MANKÓ

ÁLTALI

HALÁL

ÍRTA: x D. Tooty

DANNY az **TOOTY**
ártatlanság bajnoka

MANKÓ
ÁLTALI

HALÁL

ÍRTA: x D. Tooty

Könyvmolyképző Kiadó
2013

Minden olyan gyereknek, akinek
az enyémhez hasonló családot kell kiállnia.
Minden olyan lénynek, akinek a miénkhez
hasonló fészkerben kell fészkelnie.

EGÉSZEN FINOM
FALATNAK
TŰNSZ!

TARTALOMJEGYZÉK

HALOTT EMBER	11
MÉG HALOTTABB <u>EMBER</u>	37
HALÁLÓMAT AKARJÁK	49
= SZÉGYEN =	73
DILEMMA	83
AGGÓDOM	95
ÓRIÁSI bajban	103
<u>ÉLEK</u> , DE <u>BÜNTIBEN</u>	119
elárultak	133

nagyon aggódok 145

HALÁL FIA VAGYOK 151

örök szobafogság 163

Stan Witzel 169

ez következett 177

roppant furcsa 189

Stan és Burt 193

HŐS

199

ROPPANT BOLDOG 209

ÉN, DANIEL TOOTY,
HALOTT EMBER VAGYOK.

Na, jó, még nem vagyok szigorúan véve halott, de ha nem vigyázok, akkor nemsokára az leszek. És nem csak azért, mert a családom és a barátaim folyton azzal fenyegetőznek, hogy megölnék.

Halványlila dunsztom sincs, miért fenyegetőznek ezzel. Egyáltalán nem követtem el azokat a dolgokat, amikkel vádolnak. Arról meg végképp nem tehetek, hogy néha begőzölnek, legszívesebben kinyírnának valakit, és pont én állok mellettük.

A fenti fenyegetések mellett kaptam egy levelet is. Nem tudom, ki küldte, de azt mondta, megöl, ha elárulom, mit rejtett a fészerünkbe.

Még sosem kaptam írásos fenyegetést ezelőtt, úgyhogy nem veszem félvállról a dolgot.

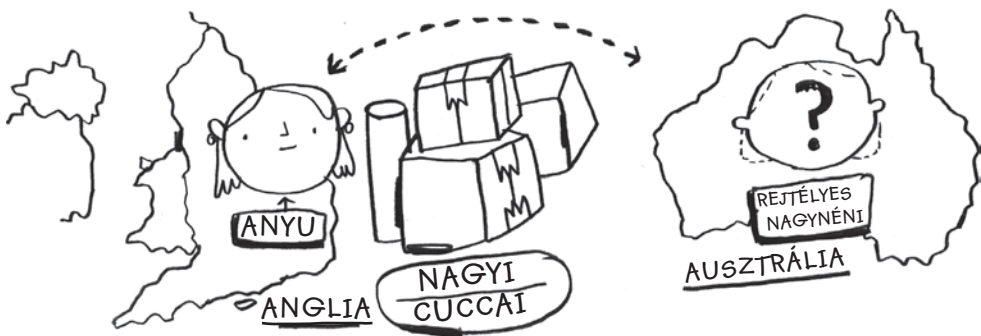
A kutya tehet mindenről.

Meg anyu tehet mindenről. Ő is hagyott üzenetet, de abban nem fenyegetett meg halálosan.

Nagyiékhoz mentem.
Később jövök.
Sétáltasd meg a kutyát!

Anyu sok időt tölt mostanság a nagyiéknál, mert nagyi sajnos pár hete meghalt, és rengeteg holmi maradt hátra, amiről dönteni kell. Van ugyan végrendelete, de az nem sokat segít, mert csak annyi áll benne, hogy mindent egyenlően kell elosztani anyám és a rejtélyes, Ausztráliában élő nagynéném között.

Bevallom őszintén, nagyi halála előtt azt sem tudtam, mi az a végrendelet. Már tudom,

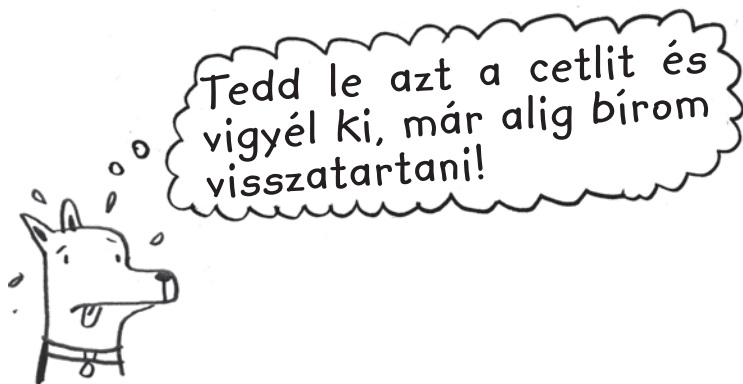

hogy csak egy lista az összes holmidról, meg arról, ki kapja azokat, miután meghaltál.

Kezdem úgy érezni, ideje végrendeletet írnom.

Anyu azt mondja, nem tud mit kezdeni a holmik ráeső felével, és nincs elég adománygyűjtőhely a városban, hogy mindet odaadhassa. Meg amúgy sem akarja egy próbababán vizionlítani nagyj valamilyik ruháját egy ilyen hely kirakatában.

Sétáltasd meg a kutyát! Abból, ahogyan a kutya hülye fejjel bámult rám, és nyüsszentett egy olyat, ami valami ilyesmit jelent:

Világossá vált, hogy anyu jó régen elment.

Anyu üzenetében nem volt megszólítás, vagyis akár a nővéremnek, Sibble-nek is szólhattott. De akármilyen hangosan is kiabálnék neki fel, az emeletre, soha nem tudnám elvonni az életbevágóan fontos csajos foglalatosságaitól. Ezek a következők:

- * Hajszuhogtatás a tükör előtt.
- * Körömlakkozás.

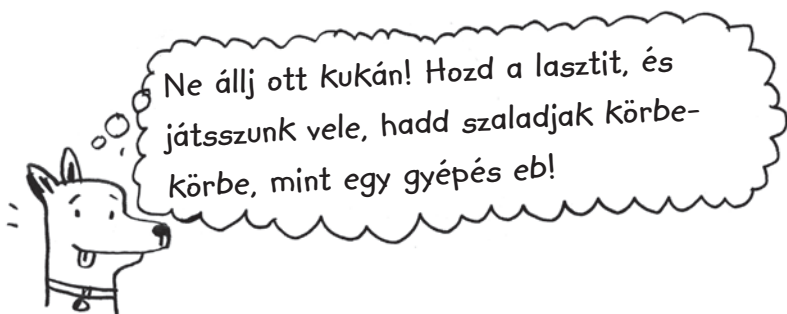
- * Körömlakkle mosás.
- * A körömlakkgyűjteményének végigmustrálása, azon tűnődve, melyiket kenje fel.

- * Ablakon kibámulás, miközben azt kívánja, bár csak elég szép lenne ahhoz, hogy legyen pasija.
- * Az öccsének halálos megfenygetése, csak mert begőzölt, az öcs pedig pont mellette állt.

Ekkorra a kutya már nagyon úgy nézett ki, mint aki mindjárt összevizeli magát, úgy-hogy kiengedtem a kertbe. Kiszaladt, aztán megállt, visszanézett rám, a tekintete pedig ezt mondta:

Ezért van most nagy veszélyben az életem.

Ha az az ostoba korcs nem szaladt volna a kertünk elvadultabbik végébe a labdával, sosem találtam volna meg azt az üzenetet. A fészerekhez volt szögezve.

A „fészerek” szót apu szokta használni arra a deszkahalomra, ami a kertünk végében áll.

Amikor azt mondom, hozzá volt „szögez-
ve”, úgy értem, hogy be volt tömködve az ajtó
fölötti fura patkó mögé. Ha valaki ténylegesen
megpróbált volna szöveget verni a fészkerbe,
szétesett volna az egész.

És akkor lehet, nem lenne most ennyi
gondom vele.

Így szólt az üzenet:

Ne nyiss be! A lényt 3 napon belül
elviszik. A NYUGTATÓK hatása hamarosan
elmúlik. Ha a lény felébred, ~~adj~~ adj
neki gyümölcsöt, és nyugtasd meg, vagy
különben: ha elpusztul, elpusztulsz!
Ha bárki megtudja, mi van a fészkerben,
halott ember vagy. Ezt a cetlit edd meg!

A cetlinek elég rossz íze volt. Miközben
próbáltam lenyelni, egy kaparászó, szimatoló,

morgó hangra lettem figyelmes – az a hülye kutya próbálta beásni magát a fészerbe. Biztos megunta az életét.

Csak úgy tudtam elcsalogatni onnan, hogy neki adtam a félig megevett cetlit, amit lelkesen befalt. Aztán megragadtam a nyakörvénel fogva, mielőtt még észre vehette volna azt az érdekes szagot a fészerek körül. Pechemre, ahogy lehajoltam, a deszkák közötti résen át megpillantottam, ami a fészerekben van.

Bár ne tettem volna.

Tényleg van valami lény a fészerekben. Vannak fogai. Nem is kicsik.

Meg karmai. Szép nagyok.

Csak remélni tudom, hogy elviszik, mielőtt felébredne. Ha mégsem, szerintem előbb esz meg engem, mint a gyümölcsöt.

Mindent egybevetve, szerintem ideje végrendeletet írni.

Végakarát. Én, ~~WOT~~

DANIEL TOOTY,

Middlesex, Ocklesford, Béke út 13.
szám alatti lakos, ép elmém
(és egyelőre még ép testem)
birtokában a következőképpen
végre rendelkezem:

A hamvaimat szórják szét a Stamford
Futball Club pályáján, a King's Roadnál.
MINDENKÉPP OTT! Édesapám, Raymond Tooty
végezze a szétszórást. Ne temessenek el,
mert nem akarom, hogy miattam feltúrják a
pályát!

A dedikált
Stamford FC-s
kapusmezemet
senkire sem ha-
gyom, kérem,
hogy abban

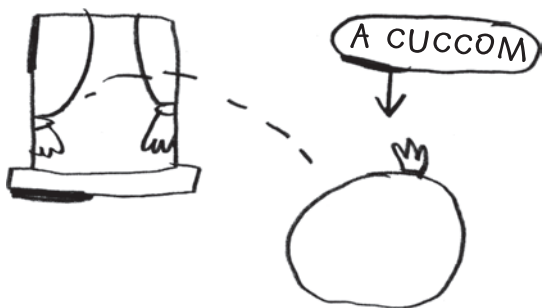

hamvasszanak el, majd szórják szét hamvait velem együtt a pályán.

Az aranyos porcelánkutyát, amit a nagytól kaptam, amikor négyévesen oviba mentem, ugyancsak hamvasszák el velem együtt. Rejtsék a Stamford FC-s mez alá, nehogy valaki meglássa.

Édesanyámra hagyom a kupit a szobám padlóján. Nyugodtan rakjon mindent fekete szemeteszsákokba, majd dobja ki az ablakon. Tudom, hogy ez a leghőbb vágya.

A legjobb barátomra, Spurira az első gipszemet hagyom, ami nekem már nagyon ki-

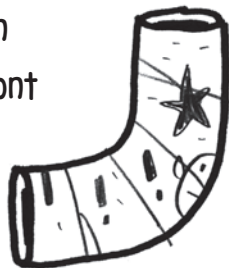

csi, de az ő soványka karjára még jó lehet. Lehet, hogy jó ötlet lenne, ha beszéljné

azzal az izével, amivel anyu szokta, hogy ne legyen szaga. Legyen az övé, és emlékeztesse mindörökké arra az esetre, amikor versenyeztünk, és én megelőztem, fényes győzelmet érdemelve, ám ő kitette elém a lábát. Elestem, közben pedig kitartottam a karomat, nehogy eltörjön az orrom. Helyette a karom tört el.

A második gipszemet édesapámra hagyom, hogy sose feledje: ha teljes erővel nekirúgysz egy tizenegyest a fiadnak, annak valószínűleg káros hatása lesz a karjára. Nyilván azt sem fogja soha feledni, hogy ugyan rúgni erősen tud, célozni viszont rosszul, mert a labdának a sarokba kellett volna mennie. És arra is örökké emlékezni

fog majd, milyen pompásan kivédte a fia a lövést.

A harmadik gipszemet William bácsira hagyom, mert ő sebész, és úgy tűnt, mindhárom törött karom izgatta (nem, nincs három karom, csak a jobbat kétszer törtem el).

Azt hiszem, illene hagynom valamit Sibble nővéremre is, aki a világ legnagyobb arcának képzele magát, csak, mert ő már gimis, én meg csak általánosba járok.

Mit is hagyhatnék egy olyan lányra, aki folyton a haját dobálgatja, és azon nyafog, hogy nincs a világon annyi smink, amitől ne nézne ki totál ocsmánynak?

SIBBLE-re hagyom az ollómat, amivel levághatja a haját, hogy ne kelljen többet a tükör előtt állva suhogtatnia.

Üzenet a hülye öcsémnek
(ha nyafogok, az miatta
van): a nevem SYBİL!

Tanulj meg írni, és messze
nem vagyok olyan rusnya,
mint te!

A Stamford FC-s autogramfüzetemet anyura hagyom, aki kivitt az edzésükre, pedig ki nem állhatja a focit, és nem is ismeri a szabályokat. Egy csomószer eltévedt a pálya felé, és megmutatott pár nagy épületet, amik szerinte nagyon érdekesek voltak. Az edzésnek vége volt, mire odaértünk. (Két aláírást azért szereztem, egy öltözőtakarítótól meg egy cserepadostól. Ha jól tudom, az a cserepados azóta már otthagya a csapatot, hogy

ügyvezető-helyettes lehessen egy nagyon jól ismert gyorsétteremláncnál.)

A kutyára a páratlan zoknijaimat hagyom, hogy azokat is megehesse, ahogy a párjaikat is megette. A kutyáknak veszélyes zoknit enni, mert néha az állatorvosnak kell kioperálnia a lenyelt zoknikat, és abba bele is halhat a kutya. De a mi kutyánk ettől függetlenül örömmel eszi a zoknikat, és aztán várja, hogy valamelyik végén újra előbukkanjon. (Megj.: nem eszi meg újra, ha a túlsó végén jön ki.)

Valahányszor anyu bepipul, mert a kutya megette egy zoknimat, mindig az eszébe juttatom azt az esetet, amikor egy zebra

közepén kellett megállnunk, hogy a kutya kakilhasson. Megálltak az autók, és mindenki végignézte, ahogy valami hosszú,

nyúlós cucc jön ki a kutyából. Anyuknak kellett kihúznia belőle, nejlonzacskóba dugott kézzel.

Nagyon elvörösödött, amikor kiderült, hogy az ő haris-

nyája volt az. Mondtam neki, hogy minek hagyta szerte-

szét, persze, hogy megette

a kutya. Azt felelte, fogjam

be, mert mindenki hallja, mit beszélek, és az autókban ülők már nem mér-

gesen néztek ránk, hanem nevetve mutogattak. Anyura hagyom a játék távcsövet, amivel megláthatja, hogy igenis kilátszik a parketta a szobámban. Legalább három helyen.

A tanáromra, Mr. Trussra hagyom az ösz-szes házi feladatomat, amit anyu a szobámban talál. Anyu azt is üzenje meg a tanár úrnak, hogy sajnálja, hogy nem lett kész határidőre.

Danny, nem lehetne kevesebb időt tölteni végrendelkezéssel, és többet takarítással? Örülnék, ha láthatnék valamennyit a parkettából a szobádban!

Csók, ANYU

U.I.: A házidat megírtad?

Annak a zacskónak a tartalmát, ami-
be anyu gyűjtötte a rajzaimat, verseimet és
egyéb sulis alkotásaimat, egyenlően osszák el
anyu és az Ocklesfordi Általános Iskola között.
A legjobb munkámat tegyék közszemlére a
házban. A Stamford FC-Arsenal 7:0-ás meccs-
ről rajzolt állati képemet, amin hazai pályán
éppen elérem a mesterhármast, a sulis gazda-
ságijában akasszák ki.

Az iskola megkaphatja azt a gyurmakutyát is, amit harmadikosként csináltam. Bár már nincs meg a feje meg a farka, még mindig látszik, hogy kutya. Sőt, igazából most még inkább hasonlít egy kutyára. A fejét és a farkát akkor vesztette el, amikor Sibble hozzám vágta, mert azt mondtam, szőrös a lába. Szerintem hasonlít a mi kutyánkra, akinek meghatározhatatlan a fajtája.

Az összes könyvemet az iskolai könyvtárra hagyományozom. A következőt írják beléjük: *Az Ocklesfordi Általános Iskola sztár-tanulójának hagyatéka. Személye pótolhatatlan –*

Emlékeztető a hülye
öcsémnek: a lábam
nem szőrös! A rajzaid
meg HALÁLBÉNÁK!

akkor sem igyekezhetett volna jobban, ha igyekezett volna igyekezni. Legigyekvőbb diákunk volt.

A focimezeimet adják Mr. Goffnak, a tesitanáromnak, hadd küldje el azokat is Afrikába. Ez úgy öt különböző méretű játékosnak jelent teljes felszerelést.

A jelmezeimet Mrs. Minnsre hagyom, az iskolai színdarabokhoz – de vigyázzon a karddal, mert a zsidvásáros fickó azt mondta, igazi, és meg lehet tőle sebesülni, bár kicsit tompa.

Apu megkaphatja a focicsukáimat. Azt mondja, ha nem ablakmosónak ment volna, profi focista is válhatott volna belőle. Anyu szerint mázli, hogy az ablakokat választotta.

Nem kellenek a csukáid.
Lábszagúak, és mindkettő csupa
sár, mert sosem tisztítod őket.

Apa

Ul.: Ne bosszantsd a nővéred!

A csicsás focistaszobrot, amit William bá-
csitól kaptam, kapja meg Tom, a csapatom, az
Ocklesfordi Fürgelábak edzője. Az lehetne az
új Nap Játékosa-trófea. A régi véletlenül bele-
repült a folyóba, amikor Colin Cornnak mutat-
tam, hogyan kell kirúgni a labdát.

Az összes labdámot a szomszédunk-
ra, Mrs. Mordra hagyom, hogy eltűnhessenek
a kertjében, és soha ne lássam őket újra
(ahogy az lenni szokott).

A másik oldali szomszédjainkra nem tudok mit hagyni, mert elköltöztek. Amikor megkérdeztem, hová mennek, azt mondták, amilyen messze csak tudnak. Amikor megkérdeztem, miért, ugató kutyákról és focilabdákról morgtak valamit.

Menő végrendelet, Danny! Kösz a gipszet! A PlayStationöd is megkapom?

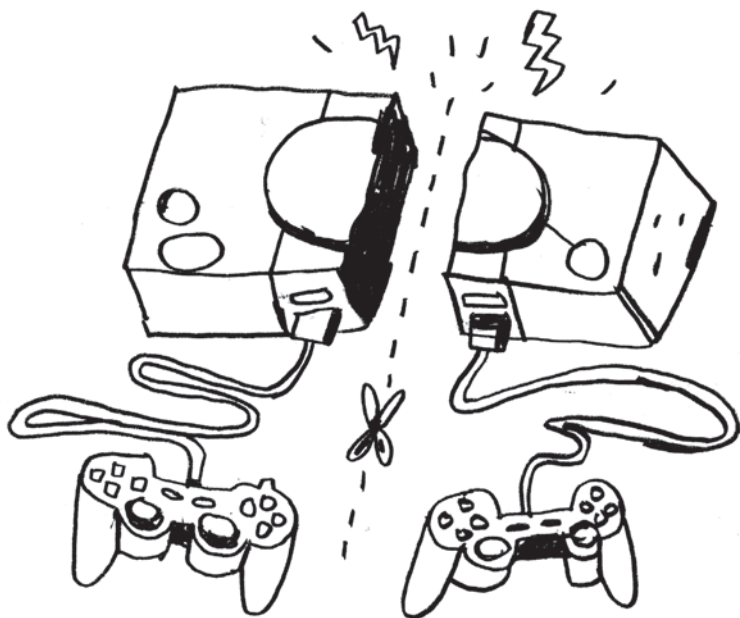
Spuri

A legjobb barátomra, a futballzseni Spurira hagyom a PlayStationömet – és az összes játékomat, ha hajlandó elismerni, hogy én vagyok a világ legjobb kapusa.

Üzenet a HÜLYE öcsémnek:
az a PlayStation FÉLIG
AZ ENYÉM! Ketten
kaptuk karácsonyra,
nem rémlik? Úgyhogy nem
adományozhatod el az én
beleegyezésem nélkül!

A PlayStationömet vágják ketté. Az egyik felét megkapja Spuri, a másikat meg Sibble, aki még életében nem játszott vele. Az ÖSSZES játékomat Spuri kapja.

A focus ereklyéimet Colin Cornra hagyom, mert ő Arsenal-drukker, vagyis az örületbe fogja kergetni, ha kap egy csomó Stamford FC-s cuccot, amit nem pusztíthat el, mert megtiltom neki a végrendeletemben.

A hörcsögömbre hagyom az összes szikkadt kaját, ami az ágyam alatt összegyűlt. Mikor legutóbb néztem, volt ott pár fonynyadt almacsutka (ezek jó régiek – rég nem ettem almát), lehántott narancshéj (tizenkét kicsi darab; narancsot sem eszem már kábé azóta, mióta almát sem), mazsola (számtalan),

chipsdarabka (nyolcvanhat után feladtam a számolást), mogyoró (kettő) és egy régi csokiszelet, amit belepett a pókháló.

A plüссеgetet, amivel Mrs. Mordot ijesztettem, a macskánkra hagyom.

Anyura hagyom azt a tizenöt nejlonzsákot, amik a nagy cuccaival vannak tele, és amiket a szobámban szállásolt el, de „csak egy kis időre” (ami nagyon nagy idő lett). Azért tette őket az én szobámba, mert még nem tud megválni tőlük.

A fejadagomat abból a barna izéből, amit anyu szokott főzni nekünk, a kutyára hagyom, mert szerintem neki ízlik.

Ez az én végakaratom, amit aláírással hitelesítek:

DANIEL TOOTY

az alábbi tanúk jelenlétében:

Chrisjabel Tooty

Anyu

Raymond Tooty

Apu

Nem irom alá ezt a hülye
végrendeletet - utállak.

~~Sibble~~

Sybilnek írják, te paraszt.